

TEDENSKE SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto VIII.

V Ljubljani, dne 8. decembra 1932.

49. števil.

Poset francoskega poslanika

Te dni je prvič posetil Ljubljano in Slovenijo novi francoski poslanik na našem dvoru Naggiar.

Slika levo: Enominutni molk pred Napoleonovim spomenikom. Spredaj g. poslanik, na desni župan dr. Dinko Puc, na levi ban dr. D. Marušič, prof. dr. Billimović, francoski konzul g. Neuville, univ. rektor dr. Slavič, uprav. narod. gledališča Oton Župančič, lektor franc. jezika g. Lecroix in prof. Jaklič.

Poslanik minister Naggiar

Prihod poslanika g. Naggiara v Ljubljano na kolodvorskem peronu. V sredi gosp. poslanik (X), levo Oton Župančič in župan dr. Dinko Puc. Ob strani gospodične v narodnih nošah.

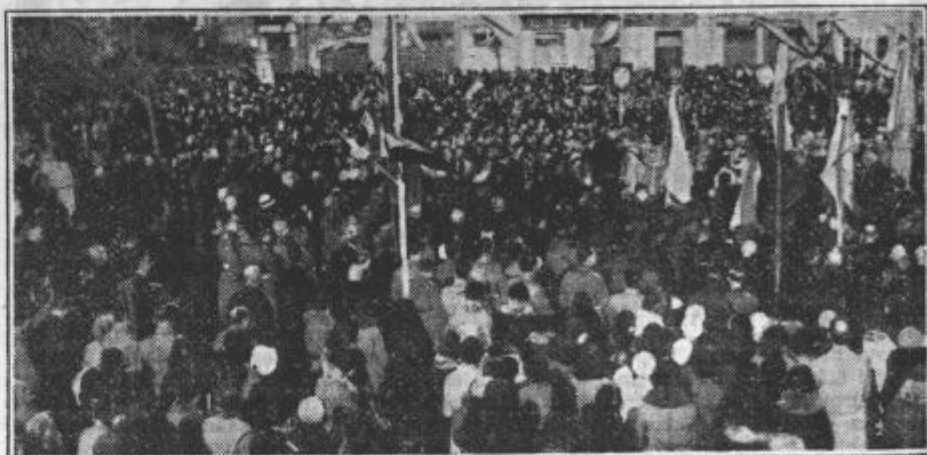
Slika desno:

Poslanik gosp. Naggiar (na desni) v razgovoru z banom dr. Marušičem.

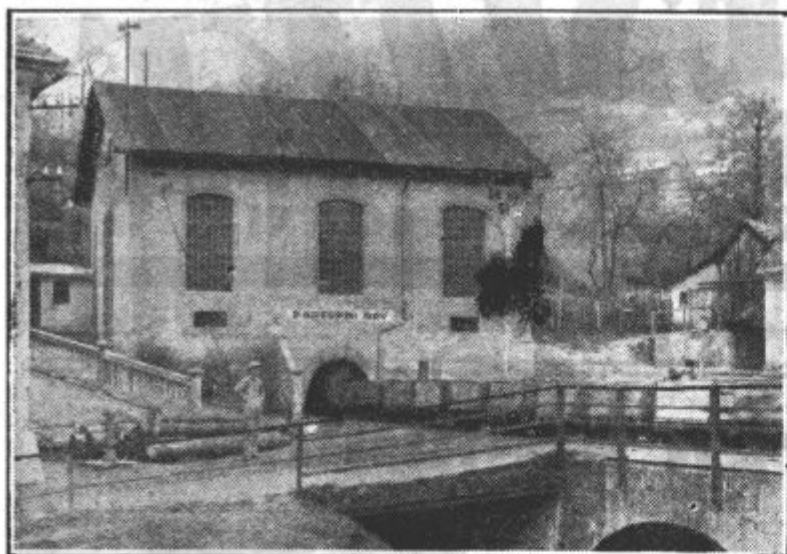
Spomenik kralja Petra Osvoboditelja v Pančevu

so odkrili na letošnji praznik Zedinjenja ob udeležbi 10.000-glave množice in v navzočnosti kraljevega zastopnika ter številnih odlič. predstavnikov civilnih in vojaških oblastev. Spomenik je bil postavljen na pobudo pančevske Narodne odbrane, izvršil pa ga je znani beograjski kipar Peter Pallavicini. Manjša slika kaže pogled na spomenik takoj po odkritju, večja pa pogled na veliko množico, zbrano pred spomenikom.

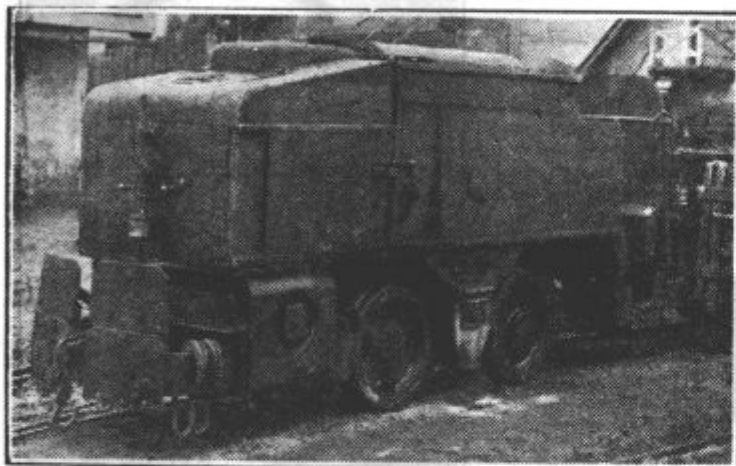

Hrastniške žrtve dela

Zadušenih šest rudarjev

Slika levo: »Podkopni rova«, vhod v rudnik Ojstro, kjer se je zgodila nesreča.

Slika levo: Bencin-ska lokomotiva starejše tipe, kakršna je povzročila nesrečo.

Slika desno:

Zadnja pot ponesrečenih

Velika množica v rudarski koloniji, zbrana okrog krst med blagoslovitvijo. Iz te množice se je razvil sprevod, ki je brez spremstva ob straneh štel okrog 8 tisoč glav. Sprevod je bil dolg 2 km.

Zlata poroka v ugledni narodni rodbini

V Podlogu pri Sv. Petru v Savinjski dolini sta nedavno praznovala zlato poroko posestnik in mlinar g. Martin Kramar in njegova zvesta življenjska družica Marija, roj. Tavčarjeva. Na sliki vidimo zlatoporočence v krogu rodbine in prijateljev. Sinova Vinko in France nista doživela velikega rodbinskega praznika. Prvi je padel kot žrtev svetovne vojne na Doberdolu, drugi, ki je bil ugleden trgovec v Celju, pa tudi že počivi štiri leta v preranem grobu. Tudi sin Martin, ki služi pri finančni kontroli v Črni gori, je bil zadržan, da ni mogel prisostvovati lepi svečanosti. Zlatoporočence je poročil v Petrovčah priljubljeni župnik od Sv. Andraža g. Maks Ocvirk. Slavljenecema je zapelo pevsko društvo Savinjski zvon pod vodstvom šolskega upravitelja g. Mahorčiča. Zlatemu zakonskemu paru, ki se v visoki starosti prav dobro počuti in uživa velik ugled, želimo še mnogo srečnih let!

Janko Babič

Franc Skornšek

Blaž Arhac

Levo: Martin Drnozg

Vinko Speiser

Levo: Ignacij Jazbinšek

3000 jih je prinesla

Preteklo soboto so odnesli na zadnje počivališče Litijanov okrajno babico Marijo Dolškovo. V kratkem bi morala praznovati čestit življenjski jubilej: 80-letnico rojstva. Da, kako je to bilo pred osmimi desetletji? Tam doli v Trstu je priokala na svet kot dete ljubezni avstrijskega admirala pl. Leutenaua. Gosposkemu očetu in njegovi ljubljenci so bile ob času rojstva male Marije stavljenе na pot razne zapreke. Otročka so oddali v najdenišnico. Po čudnem naključju o ga tamkaj dobili Sušakovi iz Kostrevnice pri Litiji. Posestnica Marija Sušakova ni imela otrok, vendar so si na gruntu želeli naraščaja. Pa so nekoč napregli voz in se potegnili v Ljubljano, odtod še dalje — v Trst. Izbrali so si komaj trimesečno najdenko, ki so jo nato doma lepo vzgojili. Ko je dorasla, so ji opisali njeno življenjsko zgodbo in tedaj je menila: »Starši, ki ne poznajo svojih otrok, zaslužijo isto: preziranje lastne dece!« Po tem se je tudi

ravnala. Zvedela je nekoč, da je prišlo v šmarsko župnišče zapечатeno pismo in v njem sporočeno, da je admiral p. Leutenau, njen oče, stopil v pokoj in se preselil v Gradec. Polzvedoval je po svojem otroku. Dobil pa je odgovor, ki je izključil vsako zblizanje med očetom in njegovo, na deželi vzgojeno hčerko.

Pogreba okrajne babice se je udeležila velika množica ljudi. Baš iz razloga, ker so bile zveze, ki so jih imeli naši ljudje z blago pokojnico — najstarejše. Zaradi svojega važnega poklica, ki si ga je bila izbrala srečno kakor le kdo, je bila zelo priljubljena. Poleg 80 letnice rojstva bi v kratkem praznovala še dva lepa jubileja: 45 letnico svojega poklica in 3000 novorojenčka. — Naj počiva v miru!

Marija Ribnikarjeva

Z gospo Marijo Ribnikarjevo, ki je na Miklavžev večer po kratkem trpljenju zasnila večni sen, je zastalo zlato srce slovenske matere, prepolno ljubezni do svojih najdražjih, požrtvovalnosti in dobrote. Gospa Marija, po rodu Arkova, je bila poročena z nadučiteljem Vojtehom Ribnikarjem v Dolenjem Logatcu. Že leta 1895. je umrl mož in zapustil vdovi štiri majhne otroke. Z njimi se je preselila v Ljubljano in jim je ob skromni pokojnini z vso skrbjo, pripravljenostjo na največje odrekanje in samozatajevanje, kakor to zmorejo menda edino le naše matere, srečno uravnala pot v življenje. Starejši sin Adolf Ribnikar je predsednik konsorcija »Jutra« in »Domovine«, drugi sin Stanko je višji davčni upravitelj v Ljubljani, hčerka gospa Ema je soproga šumarskega nadsvetnika inž. Karla Tavčarja, gospa Olga pa je poročena z uglednim goriškim posestnikom Josipom Berbučem in takisto biva v Ljubljani.

Blaga gospa Ribnikarjeva je učakala čestito starost 73 let. Deležna iskrene ljubezni svojih otrok je vdano prenašala bolezen, ki

jo je letos zavrtno napadla in jo zdaj položila k večnemu miru. V sredo popoldne pa je zgledna slovenska mati nastopila zadnje potovanje s Stare poti šte. 2 na pokopališče k Sv. Križu. Naj ji bo lahak počitek v osrčju Ljubljanskega polja! — Sočustvujemo z žalujočimi sorodniki.

Smrt vzgledne obrtnice

Pretekli ponedeljek je umrla znana lastnica celjske pekarnе in hišna posestnica Ivana Vošnjakova, ki je letos poleti še v vsej čilosti obhajala 80-letnico. Pokojnica se je rodila 3. avgusta 1852 kot hči posestnika Kajtne na Gomilskem. L. 1880. se je poročila s pekovskim mojstrom g. Francetom Vošnjakom v Šoštanj. Mladi par je ustanovil v Šoštanju gostilno »Jugoslavijo«, ki pa zaradi spletk takratnih nemškutarjev ni imela obstanka. L. 1891 sta kupila hišo na sedanji Kralja Petra cesti v Celju in ustanovila v njej pekarno, ki je kmalu zaslovela kot vseskozi pošteno narodno podjetje.

Kakor soprog je tudi ga. Ivana Vošnjakova z veliko ljubeznijo sodelovala v raznih narodnih, prosvetnih in dobrodelnih organizacijah. Režeži so jo že od nekdaj cenili kot plemenito dobrotnico. Zakonca sta vzorno, v narodnem duhu vzgojila šest otrok. Ko je l. 1907. umrl g. Franc Vošnjak, je prevzela vodstvo pekarnе njegova vdova z najstarejšo hčerko Justino, sedaj soprogo tovarnarja g. Kovačiča na Viču. Druga njena hčerka Fani je učiteljica na Ponikvi in častna občanka te občine, sin Vinko je umrl l. 1925. kot orožniški kapetan, hčerka Zora je soproga sodnega svetnika g. dr. Vičarja v Celju, hčerka Marica je soproga carinskega uradnika g. Živkovića v Mariboru, hčerka Mila pa vodi doma pekovsko obrt. Plemeniti narodni ženi bodi ohranjen časten spomin, preostalim naše iskreno sožalje!

Komandant ljubljanske orožniške čete

kapetan I. razreda g. Milan K. Meštrović, odhaja na svoje novo službeno mesto k orožniškemu poveljstvu v Beograd. V Ljubljani je služboval od 18. marca leta 1930. in si je tu po svojem službenem delovanju in s svojimi osebnimi vrlinami pridobil mnogo prijateljev. Na novem službenem mestu, ki mu je bilo dodeljeno zaradi njegove visoke sposobnosti, mu želimo vso srečo. Njegov naslednik je kapetan g. Nikola Perić, ki baš sedaj prevzema posle komandirja ljublj. žandarmerijske čete.

70-letnica vrle gostilničarke

Pretekli petek je praznovala v krogu svojih dragih 70-letnico rojstva ga Franja Kenda, lastnica znane restavracije in hotela Kenda v Kamniku.

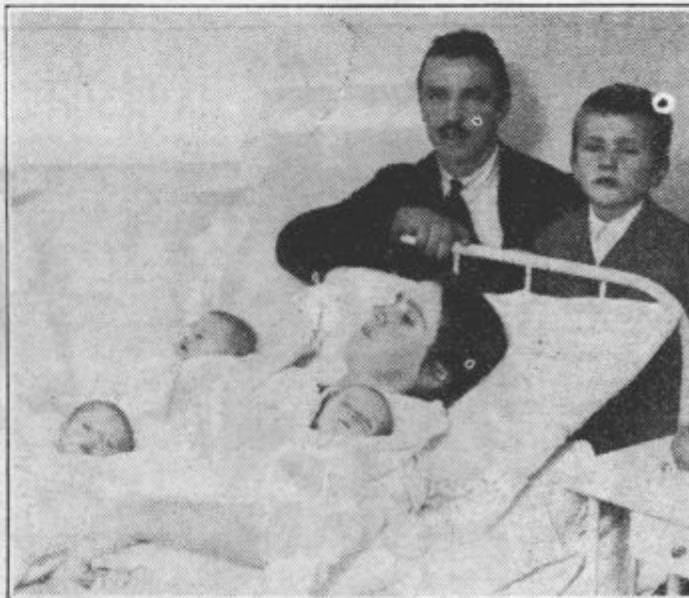
Vsak, kdor je bil kdaj v Kamniku, pozna vsaj po imenu Kendovo restavracijo z izvrstno kuhinjo, ki jo vodi jubilarntka že dolga leta s pravim razumevanjem.

Rodila se je 2. decembra 1862, s pokojnim Josipom, ki je umrl 13. junija 1930, se je poročila 17. januarja 1883, ter bi, če bi pokojni živel, praznovala zlato poroko v januarju 1933.

Od petih žive še štirje otroci. Milan ki je bančni uradnik v Ljubljani, Marija, vdova po viš. sod. svetniku Regallyju v Ljubljani, Ela, učiteljica, ki je doma in Tončka, ki je poročena s kamniškim županom g. Kratnarjem. Gospa Franja je kljub visoki starosti v svojem delu neumorna tako, da se ji prav nič ne pozna sedem križev. Naj bi gospa Kendova v krogu svojih dragih živela še mnogo srečnih let!

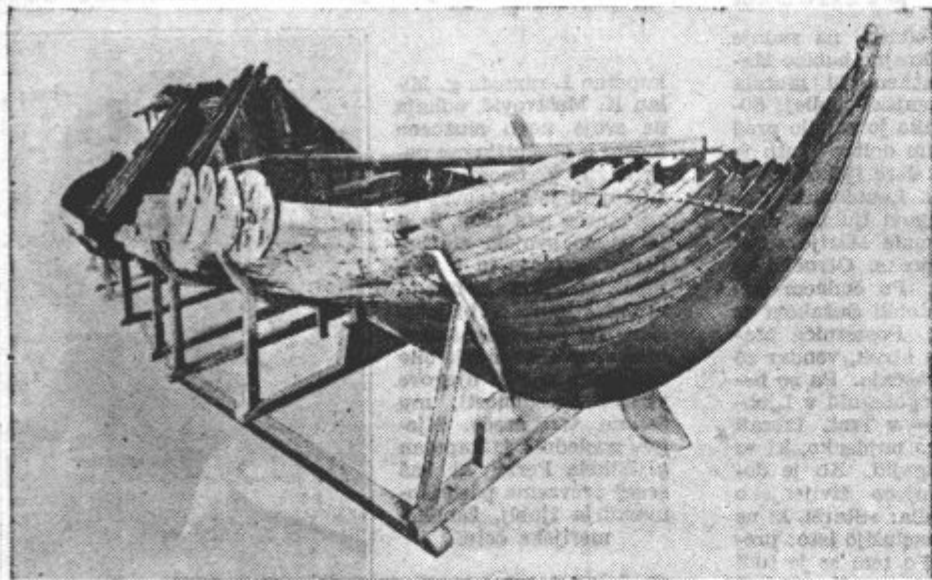

Dolenjski trojčki z mamico

Tri deklce, tri krepke deklce je dobila siromašna družina Jeričeva iz Studenc pri Trebnjem. Popolnoma nepričakovano, brez potrebnih porodniških priprav, brez zdravnika, brez babice, povsem nenadno je obiskala to revno družino štokrlja in prinesla Cilko, Ančko in Mici, kakor so deklce že naslednjega dne krstili pri krstnem kamnu farne cerkve v Trebnjem, kjer je revščina dobila svoj prvi blagoslov.

Na orehovi lupini v Ameriko

Velika ladja iz Gokstada: S takimi ladjami so pluli stari VIKINGI po odprtih morjih. Vikingi so stari Norvežani, ki so živeli zlasti ob morskih zalivih (norv. »vike«), odtod ime. Zanje so prav značilne njihove ladje, ki so se zlasti odlikovale po tem, da so bile prav izborne za vožnjo na odprtem morju. Saj so Vikingi bili prvi, ki so dosegli na svojih vitkih ladjah Ameriko. Tako veliko ladjo za visokomorsko plovbo so našli v Gokstadu. Ladja je bila 30 m dolga in preko 5 m široka; gnali so jo veslači in eno veliko jadro. Takšno ladjo so konec preteklega stoletja zgradili tudi sedanji Norvežani in so z njo prepluli Atlantski ocean do New Yorka v 6 tednih.

Trocki in kino

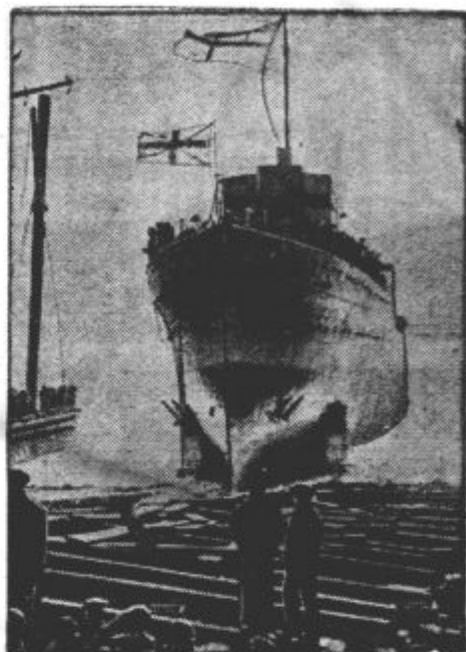
Neki pariški list priobčuje naslednje poročilo: Ob prihodu v Neapolj je dobil Trockij brzojavko iz Amerike od ravnateljstva velike filmske družbe, ki mu je ponujala glavno vlogo v filmu iz ruske revolucije. V brzojavki je bilo rečeno, da dobi Trockij takoj po prihodu na Dansko masten predujem, če sprejme ponudbo. Igral naj bi glavno vlogo v filmu, ki bi prikazoval napete prizore iz ruske revolucije. Predstavniki dotične filmske družbe se res mude zadnje čase na Danskem.

Trockij je pa kategorično odklonil ameriško ponudbo, kar je zastopnike družbe neprijetno presenetilo. Ko je prečital brzojavko, je dejal svojemu tajniku: »Vlogo, ki mi jo ponujajo, sem že igral v svoji domovini. Američani menda kaj kmalu pozabijo na nedavne dogodke, jaz pa nimam te sposobnosti.«

Slika desno:

V znamenju oboroževanja

Nova angl. 7000-tonska križarka »Orion«, ki so jo v Devonportu spustili v morje.

Slika desno:

5 milijonov let staro drevo

V žitavi na Moravskem so izkopali rudarji štor močvirne ciprese, katere starost cenijo na pet milijonov let. Štor tehta 100 centov.

Slika desno:

Koline v znamenju napredka

V Franciji so začeli uvajati nov način usmrčanja prašičev. Živali, ki ji je namenjena smrt, zataknejo ob ušesa na tilnik nekakšne električne viliče. Potem vključijo tok, ki kroži vedno jačje, dokler ne oma mi živali, da se nezavestna zgrudi na tla. Ko je prašič tako omrtvičen, pristopi klavec, ki pušča živali kri in najmučnejši mesarski postopek je opravljen.

Slika levo:

Javna dobrodelnost v Ameriki

Na newyorškem županstvu delijo brezposelnim premog za zimo.

